

Laskiaissunnuntai (Esto mihi)

Jumalan rakkauden uhritie

Pääsiäistä edeltää neljäkymmentä arkipäivää käsittävä paastonaika, johon laskeudutaan laskiaisviikon keskiviikkona. Sitä ilmentävät orjantappurainen kehys ja katumuksen väri, violetti. Hiljentyen ja omasta elämästä tiliä tehden lähdemme seuraamaan Herran Jeesuksen nousemista Jerusalemiin Jumalan rakkauden uhritietä kulkien. Tämän pyhäpäivän latinankielinen nimi Esto mihi eli Ole minulle (turvakallio) on lainaus Ps. 31:sta. Psalmia käytettiin Uuden testamentin aikaan iltarukouksena. Siitä Vapahtaja otti myös viimeiset sanansa ristillä: ”Sinun käsiisi minä uskon henkeni” (Ps. 31:6).

Profeetta Jeremia istuu jalkapuussa Benjaminin yläportilla, josta tultiin Jerusalemin temppelin alueelle. Temppelin ylivalvoja, pappi Pashur, määrää hänelle tämän rangaistukseksi, koska Jeremia saarnaa parannusta ja varoittaa kapinomisesta Babylonia vastaan sekä ilmoittaa Jerusalemin joutuvan vihollisen käsiin (Jer. 20).

Vanhan testamentin ennustusten mukaan Israelin vihollisten, pakana- eli vieraiden kansojen on kerran juotava Jumalan vihan malja; onpa se odottamassa Israelia itseäänkin. Jesaja kuitenkin ennustaa, että Herra Sebaot on vielä ottava vihansa maljan pois Jerusalemin kädestä (Jes. 51:17 ja 22).

Herra Jeesus ilmoittaa pelottavan päättäväisesti lähtevänsä Jerusalemiin kärsimään kaiken sen, mitä profeetat ovat kirjoittaneet Ihmisen Pojasta. Opetuslapset eivät ymmärrä laisinkaan Mestarinsa puhetta. Jerikon tien varressa oleva sokea puolestaan ymmärtää huutaa apua hätäänsä. Hän saa avun.

Mitä profeetat ovat ennustaneet Ihmisen Pojan kärsimyksestä? Herra Jeesus antaa vastauksen puhumalla maljasta, joka Hänen on juotava. Tällä Hän tarkoittaa Jumalan vihaa. Jumala on ottava maljan pois Jerusalemin kädestä ja antava sen omalle Pojalleen juotavaksi. Sen vastaanottaminen järkyttää Herraa Kristusta Getsemanessa veren hieken asti. Pietaria ojentaessaan Hän lausuu vangitsemisensä hetkellä: ”Enkö minä joisi sitä maljaa, jonka Isä on minulle antanut” (Joh. 18:11).

Kuka tätä enää pystyy käsittämään? Jumala, Isä, ojentaa vihansa maljan Pojalleen. Poika, Herra Jeesus Kristus, on järkyttynyt mutta suostuu silti ottamaan ja juomaan sen tyhjäksi. Israelin vihollisten, jopa Israelin itsensäkin olisi ollut se juotava. Rakkaudesta maailmaa kohtaan Isä juottaa vihan maljan Pojalleen. Tästä syystä vieraat kansat rientävät liput hulmuten ihmettelemään ja iloitsemaan siitä, että niilläkin on nyt pääsy sisälle Jumalan majoihin ja osallisuus Herrassa Kristuksessa alkavasta uudesta elämästä. Tätä varten Herra Jeesus lähtee nousemaan kohti Jerusalemiä Jumalan rakkauden uhritietä kulkien.

Päivittäinen raamatunluku:

Ps. 31:2-6
Su: Jes. 58:(1-2)3-9, 1. Kor. 13, Luuk. 18:31-43
Ma: Gal. 2:19-21
Ti: Mark. 8:34-38 / 1. Piet. 3:18-22
Ke: Jer. 8:4-7 / Joh. 12:25-33
To: Mark. 10:35-45
Pe: 1. Tim. 2:4-6 / Jes. 52:13-15
La: Hes. 18:30-32

Virsirukous:

Käykäämme nyt Jerusalemiin ja yhdessä paastotkaamme ja Jeesusta kärsimystiellensä nyt nöyrästi seurataksamme.

Käykäämme nyt Jerusalemiin. Vaan yössä ken kestää voisi ja Jumalan tahtoa kuunnellen sen katkeran kalkin joisi?

Käykäämme nyt Jerusalemiin, kun henkensä Kristus antaa. Hän, Karitsa, kaikkien puolesta saa tuomion yksin kantaa.

Käykäämme siis Jerusalemiin, on ikuinen kirkkaus siellä. Ja luoksensa kerran hän kokoaa ne, jotka hän tunki tiellä.